

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1292 12 tháng 4 năm 2020

Quân Bình

*Quân bình tự tiến tự về Trời
Khai thông trí tuệ được thành thoi
Duyên Trời duyên Phật qui một mối
Thực hành chánh pháp rõ từ hồi*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1994

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Hôm nay Bé phải rời nơi đây trong lúc Bé vừa quen giấc ngủ, Bé có mệt hay không?
- 2) Hôm nay Bé bắt đầu được nghỉ ngơi một tuần, Bé có khỏe không?
- 3) Cuộc sống hiện tại rất khó khăn, việc làm tìm không ra, thiên cơ chuyển động bất cứ lúc nào, mọi người đều lo lắng, phải làm sao mới được yên?
- 4) Ở thế giới này luôn luôn có hai thái cực khác nhau, một bên sung sướng và một bên đau buồn tại sao?
- 5) Bản chất hiếu kỳ thì sao?
- 6) Thành tâm tu học có duyên may hay không?
- 7) Người nào xứng đáng thay thế Bé giúp đỡ người tu thiền tiếp tục thực hành?

1) 17-01-94

Hỏi: Hôm nay Bé phải rời nơi đây trong lúc Bé vừa quen giấc ngủ, Bé có mệt hay không?

Đáp: Thưa tới lúc phải ra đi, Bé phải tuân theo lệnh ra đi mà thôi, Bé không có so đo chỗ tốt hay chỗ xấu, cho nên Bé không có bận tâm.

Kệ:

*Tâm tu đi ở cũng như nhau
Nhớ Phật nhớ Trời chẳng có sao
Trí triển tâm thành không mệt nhọc
Hương tâm thanh tịnh cũng như nhau*

2) 18-01-94

Hỏi: Hôm nay Bé bắt đầu được nghỉ ngơi một tuần, Bé có khỏe không?

Đáp: Thưa Bé rất khỏe và thiện tốt, nghỉ ngơi khỏi óc bót bận rộn, lại nhớ thương Trời Phật nhiều.

Kệ:

*Tưởng Trời nhớ Phật thật là siêu
Thoát khỏi trần gian chẳng khổ nhiều
Một mối duyên lành Trời Phật độ
Cảm thông Trời Phật nhớ thương nhiều*

3) 19-01-94

Hỏi: Cuộc sống hiện tại rất khó khăn, việc làm tìm không ra, thiên cơ chuyển động bất cứ lúc nào, mọi người đều lo lắng, phải làm sao mới được yên?

Đáp: Thưa cuộc sống hiện tại chuyển động quá mạnh, thì phải tu thiền thì mới đáp ứng được. Mọi sự kích động hiện tại, cần sự thanh tịnh và bình tĩnh trong lúc này, biết được phần hồn, thì mọi sự biến cố cũng sẽ được qua. Chúng ta nên hiểu rõ làm người sanh ra lúc nào không biết và chết lúc nào cũng không hay, thì sẽ không còn nghĩ bàn về việc sống chết nữa mà lo âu vô ích.

Kệ:

*Cuộc sống chánh tông của phần hồn
Tu thiền ôn định chẳng cầu mong
Trung tâm sanh lực đồng ban chiếu
Kích động không ngừng cũng về không*

4) 20-01-94

Hỏi: Ở thế giới này luôn luôn có hai thái cực khác nhau, một bên sung sướng và một bên đau buồn tại sao?

Đáp: Thưa đó là luật quân bình của sự sống trên mặt đất này, cán cân của tạo hóa, nằm trong luật nhân quả rõ rệt, khai triển và biến dạng từ nghiêm luật có có không không, cứ vậy mà tiến hóa mãi mãi.

Kệ:

*Công minh tiến hóa dài dài động
Có có không không tự chứng minh
Đời đạo quân bình tâm tự thức
Bền lâu tự cảm trong hành trình*

5) 21-01-94

Hỏi: Bản chất hiếu kỳ thì sao?

Đáp: Thừa bản chất hiếu kỳ của nhơn loại, thường nảy ra những sáng kiến mới. Ngược lại người tu thiền hướng về thanh tịnh, thì càng ngày càng an nhiên tự tại hơn, bền tâm hành pháp và bớt lo âu.

Kệ:

*Tu tâm giải quyết chuyện ưu sầu
Chẳng có buồn vui chẳng có đau
Duyên đạo thực hành tâm tự thức
Chẳng còn mê chấp chẳng lo rầu*

6) 22-01-94

Hỏi: Thành tâm tu học có duyên may hay không?

Đáp: Thừa thành tâm tu thiền sẽ có duyên lành tương ngộ bất ngờ, duyên may tái ngộ không ngờ trước được.

Kệ:

*Hạnh đức tràn đầy duyên tái ngộ
Trời ban ân phước tâm tương độ
Thành tâm nhập định tâm tri giác
Hương thượng tràn đầy điển Nam Mô*

7) 23-01-94

Hỏi: Người nào xứng đáng thay thế Bé giúp đỡ người tu thiền tiếp tục thực hành?

Đáp: Thừa người nào thành tâm thực hiện pháp môn khai trí mở tâm, tức là người sẽ thay thế Bé, giúp đỡ bạn đạo tiến hóa. Chuyện của Trời Phật tiến hóa trong nguyên lý tự nhiên và hòng nhiên, không cần thế lực hay là sự giao phó, nó là sự ích lợi chung cho cộng đồng nhơn sinh tại mặt đất này. Người tu tinh tấn, có quyền ảnh hưởng người kế tiếp. Những người không có quyền, tức là những người áp dụng lý thuyết thiếu thực hành, không đủ tư cách giúp người kế tiếp. Xem sanh hoạt gia đình của chính hành giả mà nhận định mọi việc ở tương lai.

Kệ:

*Giúp đỡ nhơn sanh tự tiến hoài
Dở hay không thấy thấy sửa sai
Nhịn nhục thực hành mình đạo pháp
Tự mình thanh tịnh chẳng làm sai*

PHỤC HÙNG QUỐC HỒN

Hồn con giáng thế bao lần,
Ngoa ngoa khóc lóc khó phân khó hòa.
Mờ mờ ảo ảo phân qua,
Âm dương tương hội đậm đà cảm giao.
Tay chân cựa quậy ào ào,
Năm nôi chịu đựng người trao đổi tình.
Lý tình thế sự khó minh,
Mắt nhìn ngoại cảnh trắng tinh chan hòa.
Biết đâu là thật là giả,
Hồn cam chịu trận học hòa hơn gian.
Mẹ hiền gánh nặng bâng hoàng,
Nâng niu che chở con nàng mới sanh.
Ý khoe câu chuyện đạt thành,
Ý lo mọi việc sẽ hành ra sao ?
Cầu xin các giới tình trao,
Giúp con mạnh khỏe thấp cao cảm hòa.
Nhìn xem thế sự tình Cha,
Ai ai cũng phải phân qua chuyện này.
Đâu dè nhiệm vụ ngày nay,
Làm con phải trả phải vay nợ đời.
Biết mình! Lại phải kêu Trời,
Hồn giam trong xác lại thời khó qua.
Đọa đày một kiếp ta bà,
Giam trong ngục tối bày ra đủ điều.
Tham sân ái dục lại nhiều,
Càng ngày càng khổ lại yêu bên ngoài.
Tham lam yếu ớt bất tài,
Sống nhờ cảnh tạm hai tay nợ nần.
Tiền tài danh vọng dần dần,
Phủ che chơn thức nghĩa ân trần đầy.
Bơ vơ trong cảnh tứ thầy,
Tâm can bất phục tâm này khổ đau.
Bất bình những chuyện trước sau,
Xông ra can thiệp tự đày lấy tâm.

Bất minh nguyên lý lai lâm,
Tạo thêm cảnh khổ khó tìm đường đi.
Mê ly đường lối sân si,
Bóp méo sự thật tâm thì bất an.
Luận đi xét lại tự bàn,
Quốc hồn biến mất tâm than thở hoài.
Biết mình chẳng có chút tài,
Chỉ lo tranh chấp tạo vai nặng nề.
Gánh đi gánh lại mãi mê,
Hồn không lối thoát lại chê ông Trời.
Lắm khi cũng phải hết thời,
Biết mình động loạn khó vui lòng sầu.
Chạy theo thế sự nhu cầu,
Bao vây ràng buộc nhiệm mầu bất minh.
Thức hồn nhớ lại hành trình,
Cứu hơn độ thế chính mình còn ngu.
Hồn đeo thế cảnh tiền xu,
Bỏ phần tâm đạo chẳng tu chẳng hòa.
Mất dần nguyên chất thật thà,
Yếu hèn tự gạt làm ma cõi trần.
Xác người mặt mũi tay chân,
Chỉ lo phung phí chẳng cần dựng xây.
Hồn thời loạn động lây quây,
Giam trong tình dục thân này khó an.
Rượu chè đĩ điếm lang bang,
Nay đây mai đó khó bàn khó tu.
Gieo tình ân ái càng ngu,
Chẳng còn luân lý tạo mù tạo mê.
Rồi đây cũng phải đến giờ,
Lương tâm cắn rứt rõ cơ thanh trừng.
Tội hồn nước mắt rưng rưng !!!
Chỉ lo than khóc! Khó trung ý lành.
Trời thương Trời độ an lành,
Không lo tu học khó thành việc chi.

Mỗi ngày mỗi khó dự thi,
Thì đâu rớt đó tâm thì bất an.
Xét xem thế cảnh bàng hoàng,
Quân bình biến mất tâm càng động thêm.
Xác hồn khó đạt ấm êm,
Đêm đêm mất ngủ lại thêm cực hình.
Thật là thử thách hành trình,
Tự gieo tự gặt chính mình phải lo.
Trời ban sớm đã dặn dò,
Cần khôn trật tự tự mò tự tu.
Quân bình như nguyệt dự trừ,
Chiếu cho muôn loại trùng tu thanh đài.
Chớ đem sáng suốt hướng ngoài,
Chiếu vào tâm thức tiến hoài không ngưng.
Trời ban trật tự từ từng,
Giải mê phá chấp tự mình cảm giao.
Vạn linh thể hiện muôn màu,
Đổi trao hòa cảm trước sau dung hòa.
Sửa mình chớ vội lân la,
Đâu đâu cũng có hồn qua tình đời.
Thức tâm tiến hoá hợp thời,

Qui về chơn thức đạt nơi an toàn.
Cảm môn tự cảm thấy an,
Nam Mô lục tự lập đàn khai tâm.
Trở về nguồn đạo thì thâm,
Làm nhiều ăn ít giữ tâm cảm hòa.
Rõ hồn chơn lý tình Cha,
Tham thiền nhập định chan hòa tình thương.
Thực hành đã sẵn có gương,
Vô Vi pháp lý mở đường khai tâm.
Soi hồn khai mở quang tâm,
Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm tràn đầy.
Tham thiền nhập định vui vầy,
Qui không giải tỏa thân này cảm an.
Cùng chung huynh đệ bạc bàn,
Mở tâm mở trí khai màn đạo tâm.
Lý Trời siêu diệu thậm thâm,
Quốc hồn sẵn có trong tâm người hiền.
Phục hưng giao cảm liền liền,
Nằm trong ba cõi vượt xuyên cảm hòa.
Quân bình thấu đáo tình Cha,
Khí thanh tràn ngập chan hòa tình thương.

Quốc Hồn

Amphion Les Bains, 06-10-1986

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Thuần Dương Thoát Tục

Montréal, ngày 17 tháng 5 năm 1983 (*tiếp theo*)

Tôi là người có trách nhiệm phá mê, giải trọc! Nếu tư tưởng và cơ tạng của các bạn trọc! Bạn thử nghĩ cần khôn vũ trụ đã có một món quà bất chánh! Vậy chớ các bạn xem các bạn hữu ích ở chỗ nào? Mà bạn cố tâm phá mê giải trọc, thì bạn trở về với siêu nhiên! Bạn là trong cộng đồng của cả cần khôn vũ trụ và thật sự đóng góp cho cả cần khôn vũ trụ! Các bạn thấy rõ chưa? Từ giai đoạn một, tôi đã tìm đủ cách để giải thích cho các bạn thấy cái cảnh siêu nhiên của tâm linh! Các bạn thấy rõ chúng ta có khả năng trở về với nơi siêu nhiên tâm linh và nơi như trần bất nhiễm là thuần dương! Không còn bị kẹt nữa! Cho nên các bạn phải cố gắng trên đường đi! Có vất vả thật! Có nhồi quả thật! Các bạn đầy đủ, các bạn không thiếu gì của tình đời nhưng mà tâm các bạn vẫn buồn! Đó là con nhồi quả!

Buồn là gì? Sự tằm tối! Sự tằm tối là nó sẽ có sự đụng chạm! Ngay trong gia cang, cho đến ngoại cảnh, nó làm cho các bạn rất buồn, rất tui, rất hờn giận thế sự! Rồi các bạn đâm ra quên, từ cái cảnh trần trước, từ cái bãi trường thi này mà chúng ta mới có cơ hội tu học, nhưng mà chúng ta lại buồn và quên đi! Cái đó cũng là mất quân bình và có lỗi!

Cho nên Thượng Đế phải giáng lâm để cho chúng sanh thấy rõ rằng: Ta là toàn năng toàn hảo mà ngày nay còn phải chung sống với cảnh trần trước, tạm bợ tại thế! Để cho mọi người thức tâm thấy rõ, đây là trường học, đây là bãi trường thi! Và Thượng Đế đã an bài từ bao nhiêu năm, từ bao nhiêu kiếp để cho chúng sanh có cơ hội học hỏi! Học có chữ Hòa, học có chữ Nhẫn! Mà đến ngày nay, có gia cang rồi, tạo cảnh bất hòa, bất nhẫn! Rồi khổ, than ván, đó là sự tằm tối trần trước mà thôi! Cho nên Thượng Đế chỉ thấy trong giới trước và giới thanh, toàn những chi tiết tạm bợ tại thế, là những chi tiết không cần thiết để Thượng Đế biết, nhưng mà Thượng Đế chỉ nắm chìa khóa để dẫn tiến, giải phần trước và tiến tới phần thanh! Nhiên hậu đó là tự thức và tự hành tự tiến!

Cho nên cơ duyên tốt đẹp cho chúng ta ở trong thế kỷ này, và biết con người phải đoàn kết lẫn nhau, phải thương yêu lẫn nhau, phải tìm ra sự sai lầm của chính mọi cá nhân để tự sửa và tự thức! Nhiên hậu chúng ta mới có một Phật Quốc tốt đẹp trong nội thức của chúng ta. Nếu trình độ chúng ta không thức, không đạt tới sự bình đẳng tương giao thì Phật Quốc của chúng ta phải tiêu tan và không còn nữa! Cho nên muốn có Phật Quốc, muốn có sự đóng góp tốt đẹp, muốn có sự cởi mở tinh vi, thì phải cần sống trong thức bình đẳng và khai triển tương giao, trong hạnh tu dồi dào, sự hi sinh cao cả và phải biết phá mê phá chấp! Không nên dùng cái phạm tâm án ngự mức tiến của tâm thức! Các bạn có rất đại phước, được nghe qua từ giai đoạn một! Chính tôi là một hành giả tại thế, đã đi qua và đã nếm qua và đã phân tách cho các bạn hiểu rằng, phải làm thế nào để vượt cái cảnh tằm tối đó và chúng ta phải đi!

Nhiều trình độ khác nhau, có nhiều bạn rất khác! Ngay cả Việt Nam cũng vậy, những người đau khổ hiện tại không biết nói gì hơn là thức, xem không chịu được, nghe cũng không thông, nói không đạt! Thì chỉ vun bồi phần thức, chỉ có Trời biết tôi! Thì lúc đó những bạn đó mới cố gắng tu hơn, mới thấy rõ rằng tất cả chúng ta phải buông bỏ, không có được so đo và không có được trách móc! Chính mình phải xây dựng trở về với căn bản sự sáng suốt của chính mình! Để trở về phá mê phá chấp! Trở về vượt khỏi cái bản chất tham sân si hỉ nộ ái ố dục! Nó mới trở về với thuần dương chơn pháp!

Ăn cũng không có phương tiện tốt đẹp như chúng ta, không có nhiều sự khuyến rữ như chúng ta! Người đã ăn khổ, người đã thiếu thốn, người đã ăn một cách đạm bạc để sống nhưng mà sự đòi hỏi về tâm thức hướng thượng của người không bao giờ ngừng nghỉ! Cho nên chúng ta ngày hôm nay có áo mặc, có cơm ăn, phước của đời mà thôi! Còn thực triền về tâm đạo thì phải lập hạnh hi sinh! Bỏ tất cả những sự ham muốn đua đòi, thì tâm chúng ta lại bừng sáng và nhẹ nhàng! Nó mới thích hợp và hòa hợp với những hành giả hiện tại ở quê nhà, đã và đang hành trong cảnh khổ và tự đạt. Thì chúng ta hiện tại, cũng vẫn ở trong cảnh khổ và chúng ta phải làm sao mới tự đạt? Các bạn khổ tâm! Các bạn đua đòi cũng là khổ nhưng mà thiếu thanh tịnh không phân tách nó ra mà thôi!

Sự đua đòi của bạn còn khổ hơn những người ở nhà! Những người ở nhà muốn đua đòi cũng không có thể được! Tự nhiên họ đã buông xuôi tất cả mọi sự việc! Thì chúng ta ở đây, chúng ta có cái duyên lành đó, chúng ta tự buông xuôi mọi sự việc rồi chúng ta sẽ có tất cả! Có cái gì các bạn cần? Cần sự sáng suốt của các bạn mà thôi! Các bạn muốn thương yêu, muốn xây dựng các bạn phải có sáng suốt, các bạn không có sáng suốt thì không có biết thương yêu và không biết

xây dựng! Cho nên tôi đã thường thường nói là chúng ta xảo trá, tự xảo trá lấy chúng ta rõ ràng! Chúng ta hứa, chúng ta nói, chúng ta thề, nhưng mà không bao giờ chúng ta làm! Tại sao chúng ta yếu hèn như vậy, tại sao chúng ta đê tiện như vậy? Vì chúng ta thiếu dũng! Chúng ta phải tiến tới đi! Cảnh đời đã cho chúng ta có tay có chân, có trí óc để bước tới đi, nhưng mà chưa dám bước tới! Đi một giai đoạn nào rồi thụt lùi, ở trong mê chấp, tạo khổ, tạo hận, tạo buồn, đắm chìm rồi! Các bạn thấy khi mà chìm rồi, khó cứu lên! Khổ vô cùng! Cho nên các bạn phải thấy rõ điều này, là điều cần thiết của mọi linh căn tại thế!

Khi chúng ta nguyện làm một chiến sĩ của Thượng Đế, đó là thật sự phải gọt rửa, phải sửa mình, các bạn đã thấy trước kia, các bạn đã làm chiến sĩ tại xứ sở tại quê hương, phải đi qua một khóa huấn nghiệp! Ngày nay các bạn làm một chiến sĩ của Thượng Đế, các bạn phải càng chịu huấn nghiệp hơn! Người tu phải bị hà hiếp, phải bị chửi mắng, phải bị đủ thứ, nhiên hậu mới thức tâm. Cho nên chúng ta luôn luôn chấp nhận, đó là món quà quý chứ không phải sự can vào, sự nâng cao, sự đưa các bạn lên là các bạn mừng và các bạn đắc đầu! Lên là xuống đó các bạn! Còn thật sự mình biết mình xuống và mình tự thức là mình lên đó các bạn! Cho nên trong cái sự tu hành, nó rất huyền diệu thâm sâu chứ không phải đơn giản như người đời nói tôi tu với đạo này, tôi tu với đạo kia! Nhiều bạn tu mấy chục năm nhưng mà chưa bước vào thêm đạo đó bạn! Chỉ nói rằng tôi là đạo đó mà thôi mà thêm đạo chưa bước! Vì bản chất trì trệ lười biếng của các bạn! Đi tới đó rồi thôi được, hẹn mai đi, mốt đi! Cứ hẹn mãi và tự gạt tự xảo trá, tự lường gạt lấy mình mà thôi! *Mất chơn tâm!(còn tiếp)*

Đề tài suy gẫm

Chơn Ngã

Chơn Ngã: là khi chúng ta ý thức được nguyên căn của mọi sự việc là cái bản thể này, tay chân cử động không phải chánh nhưng mà về phần điển mới là chánh. Mà cái chơn ngã thì phải thanh nhẹ và sáng suốt ở bên trên mới gọi là chơn ngã. Còn nếu mà còn pha trộn cái phàm tâm không còn chơn ngã đâu.

Cái chơn ngã của nó ý thức riêng biệt của hành giả tự hiểu lấy thôi, chớ không thể xưng hô với người khác về chơn ngã nói ta đây là chơn ngã, không có. Anh có chơn ngã thì anh hiểu sự chơn ngã của anh. Bởi vì con người phần hồn là vô cùng tận. Mà trình độ nó đi tới đó nó ý thức rồi, càng đi càng tiến, càng tới càng hiểu, càng minh, càng ngộ lúc đó nó hiểu à bây giờ tôi mới thấy tôi có chơn ngã. Tôi thấy chơn ngã là sự thật, thực chất của tôi, thực chất của tôi vô cùng biến hóa, đưng tới đâu hiểu tới đó. *(Văn tự vô vi)*

"CHƯƠNG TRÌNH NIỆM PHẬT CHUNG TOÀN CẦU"
cầu nguyện cho nhân loại qua cơn nạn dịch

California, Santa Ana ngày 31 tháng 3 năm 2020

Kính thưa quý bạn đạo,

Nhớ lại lúc Đức Thầy còn tại thế, mỗi lần có thiên tai lớn Đức Thầy thường gọi bạn đạo vô chung thiên để tạo nên một khối điền lớn đủ sức mạnh hóa giải nạn tai. Kỳ bệnh dịch Coronavirus này, thật là một thiên tai quá lớn ảnh hưởng đến toàn cầu. Con người chết thật nhiều, kinh tế bị đình trệ, cuộc sống trở nên khó khăn, lòng người đời hoang mang hoảng sợ lo lắng. Ai ai có theo bất cứ tôn giáo nào, có đức tin bề trên đều lo cầu nguyện để được tai qua nạn khỏi.

Trong tâm tình của người tu vô vi, học nơi Đức Thầy. Giai đoạn này nếu bạn đạo vô vi chúng ta cùng nhau ngồi niệm Phật chắc chắn sẽ tạo thành một khối thanh điền lớn hy vọng sẽ hóa giải phần nào cơn đại nạn.

Đây cũng là ý kiến đề nghị của một số bạn đạo. Vì đây là đại nạn toàn cầu. Cho nên bạn đạo khắp năm châu chúng ta cùng nhau niệm Phật cùng một lúc 1 giờ để tạo nên một khối thanh điền lớn hầu giúp hóa giải cơn đại nạn này.

Được sự hưởng ứng của các anh chị Hội Trưởng khắp nơi và một số bạn đạo. Chương trình cùng chung niệm Phật toàn cầu sẽ diễn ra vào 4 ngày Thứ Bảy của tháng 4 năm 2020 và giờ như sau:

Thứ Bảy 11 tháng 4, Thứ Bảy 18 tháng 4, và Thứ Bảy 25 tháng 4, năm 2020

California, các tiểu bang miền tây USA:	11:00 am sáng (Pacific time)
Washington DC, các tiểu bang miền đông USA:	2:00 pm chiều (Eastern time)
New Mexico:	12:00 pm trưa (central time)
Houston, các tiểu bang miền trung USA:	1:00 pm trưa (central time)
Hawaii:	8:00 am sáng
Vancouver:	11:00 am sáng
Calgary:	12:00 pm trưa
Montreal:	2:00 pm chiều
Âu Châu:	8:00 pm tối (cùng ngày Thứ Bảy)
Việt Nam:	1:00 am khuya (Đêm của thứ Bảy, 1 am giờ sáng chủ nhật)
Sydney:	4:00 am sáng (Sáng chủ nhật)

Tùy theo bạn đạo ở nơi nào tính thời gian (dựa vào giờ Cali để tính) cho giờ địa phương mình ở, đến ngày giờ nói trên mình ngồi quay về hướng nam để cùng niệm 1 giờ đồng hồ "**Nam Mô A Di Đà Phật**".

Vậy xin các anh chị Hội Trưởng, Chủ Thiện Viện, Chủ Thiện Đường, Chủ Trung Tâm thông báo đến bạn đạo địa phương, bà con bạn bè qua email, điện thoại, truyền miệng, đăng lên Tuần Báo biết để cùng nhau ngồi niệm Phật. Dù sao đi nữa lúc này chính phủ các nước cũng đều kêu chúng ta ngồi ở nhà, không đi ra ngoài. Mình dành thời gian này để niệm "**Nam Mô A Di Đà**

Phật" cũng hữu ích cho chính bản thân mình và còn cho nhân loại. Vì "**Mọi người cùng niệm Phật một lúc**" tin rằng sẽ đem lại kết quả rất nhiều.

**Một cây làm chẳng nên non,
Nhiều cây chụm lại thành hòn núi cao**

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình

Kèm theo đây là Băng Đức Thầy Niệm Phật 1 giờ:

<https://youtu.be/mwylxLjSEzk>

THƠ BẠN ĐẠO

Bà Tám về Ngôi

Bà Tám trả xong, nghiệp thế gian
Trời Phật rước bà, về Thiên Đàng
Cùng bạn Vô Vi, và Thầy Tổ
Cùng nhau đoàn tụ, chôn bình an
Tâm hồn thanh nhẹ bà rời xác
Trở về bên trên mở khai màng
Tiếp tục tu hành tâm thanh sáng
Về ngôi thành Phật độ dân an
Chúng con thành tâm đồng đánh lễ
Chúc bà thượng lộ vui bình an

Thủy Bùi. Missouri 6/4/202

Chương Trình hậu sự của bà Tám

Nếu không có gì thay đổi vào giờ chót vì dịch bệnh thì hậu sự của bà Tám như sau :

Ngày **14 tháng 4 năm 2020**:

10 giờ sáng bạn đạo có thể viếng tại nhà quán Magnus Porier 6825 Sherbrooke est Montreal H1N1C7

Vì dịch coronavirus nên họ chỉ cho phép 6 người vào 1 lượt và giữ khoảng cách 2 m và không cho tụ tập trước nhà quán (ngồi trong xe của mình nếu phải chờ)

(Vì luật lệ thay đổi mỗi ngày, Bạn đạo nên coi kỹ luật lệ hiện hành có cho đi không nếu không sẽ bị phạt nặng)

Chúng tôi xin đề nghị quý bạn đạo ở nhà vào giờ này ngồi thiền hay niệm phật tại nhà hướng tâm cho bà Tám là hữu hiệu nhất

Di quan lúc 11 :45am qua chỗ thiêu thì không ai được đi theo vì luật của chánh phủ

12 trưa : Hỏa thiêu

Thẻ theo ý nguyện, cô Lương Lệ Tuyết, dưỡng nữ của ông bà Tám, cô Tuyết sẽ đứng chủ hành lễ và lo lắng cho hậu sự của bà!

Chúng tôi có đặt 1 vòng hoa trắng lớn có chữ :
Kính chúc bà Tám thượng lộ bình an
Ký tên Bạn Đạo Vô Vi thế giới

Chúng tôi sẽ cố gắng thu 1 cuốn video để quý BD xem sau (sẽ để trên web site vovi.org)

Cám ơn quý bạn đạo
Kính thư
Phan Cao Thang

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính xin quý bạn đạo thiên hướng tâm cho bạn đạo **PHẠM NGỌC DŨNG**, là con trai của bạn đạo **BÁC PHẠM VĂN ĐUỐC**, là anh của bạn đạo **JOHN PHẠM**. Sinh ngày 15 tháng 1 năm 1958 tại Việt Nam đã qua đời vào ngày 6 tháng 4 năm 2020 tại Nam California. Hưởng thọ 62 tuổi được siêu thăng tịnh độ. Gia đình bác Phạm Văn Đuốc thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

2) Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cho em của bạn đạo **Huỳnh Tấn Lộc (Andy)** là **Huỳnh Văn Bảy** sinh ngày 18-10-1966 tại Việt Nam, mất ngày 9 tháng 4 năm 2020 tại Việt Nam hưởng dương 54 tuổi, được siêu thăng tịnh độ. Gia đình bạn đạo **Huỳnh Tấn Lộc (Andy)** thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

3) Kính xin quý bạn đạo Thiên Hướng Tâm cho:

Bạn Đạo **Nguyễn Thị Đan**
Mất sáng ngày 9 Tháng Tư năm 2020, tại Austin Texas
Hưởng thọ 70 tuổi, được siêu thăng Tịnh Độ

BĐ Đan trước đây cư ngụ tại Portland, Oregon và rất thích được lên Olympia, Washington để ở lại Thiên Viện Nhẫn Hòa thiền và tĩnh tâm. Chị là người rất hiền lành, nhỏ nhẹ dễ thương, chị thích nấu ăn và nhất là thích nấu rất nhiều loại chè, đãi các bạn đạo đến sửa sang Thiên Viện.

Chị Đan ra đi, để lại chồng ở Portland, hai cô con gái đã lập gia đình ở Texas và mỗi cô có hai cháu ngoại.

Xin cảm ơn quý bạn đạo.

Nguyễn Trí Vượng, TV Nhẫn Hòa.